

Ljudska Priroda Da li ju je Bog Stvorio?

Mr. Herbert W. Armstrong

Ovdje je eksplozija istine koju skorom niko ne razumije. Svjetska zla su proizvod ljudske naravi. Da li su onda mala djeca rođena sa sebičnom zlom naravi?

Slušajte jedan je rekao: "Samo pogledajte ovo malo slatko dijete-i onda zamislite da li je ono ispunjeno sa tim svim zlom, odvratnom ljudskom naravi!"

Da li stvarno?

Razmislite o toj čudnovatosti! Kako se to može razjasniti? Ljudsko živo biće može proizvesti čuda. Poslali smo uspješan tim ljudi da odu na mjesec. Vratili smo ih kući uspješno kroz zemaljsku atmosferu. Ipak ova ljudski divni um ne može da riješi svoje probleme ovdje na zemlji-ne može donjeti mir na zemlji!

Zašto?

Sva ova nasilja, ratovi, kriminal, korupcija, nepoštenje i nemoral je greška ljudke naravi. Ali odakle ljudska narav dolazi? Da li je Tvorac to stavio u nas iz samog početka stvaranja čovjeka? Da li smo se mi rodili sa time? Zašto, kako Biblija kaže, da je srce prijevarno više svega? (Jeremija 17:8). Da li je Bog Stvorio u nama jednu prirodu koja je "neprijateljstvo Bogu"? (Rimljanima 8:7).

Odgovoru je potrebno poznanje sastava i prirode ljudskog uma-dokučivo otkrićem. *Zašto* tako divna ljudska narav radi takvo zlo? Da li je Sve-voljeni, milostivi, svemogućí Bog namjerno zarazio ljudsku rasu koju je On stvorio sa nerođenom naravi čeznje, žudnje, pohlepnosti-sa srcem protivnim prema Bogu, zavodenje, ljubomore, i mržnje?

Adam Na Stvaranju

Malo ih u stvari zna šta je ljudska narav, kako smo mi živa bića stigli ovdje na zemlju. Šta je ljudska mogućnost, gdje idemo, ili što je na putu! U nekim pisanjima Ja sam pokazao šta je spotaklo Boga da stvori čovjeka, zašto smo stavljeni na zemlju, stvarna namjera za čovjeka, divna ljudska budućnos!

U ovoj brošuri, želim da pokažem šta je stvarni izvor ove zle naravi-zašto ljudski um radi ono što radi. Biblija je naš izvor. Stiga prvo, da vidimo šta je rečeno za prvog čovjeka, Adama, i njegovu narav *u vrijeme njegova stvaranja*.

Biblija pokazuje samo jedno jako kratko vrijeme ljudske historije za prvih dvije hiljade-više godina-trećinu cijelog vremena od stvaranja čovjeka pa do danas! Samo jedanajest glava su posvećene historiji toga vremenskog doba. Navod o prvom stvorenju njih dvoje je jednostavno jedan od najkraćih navoda.

Prvo živo biće bio je posljedni dio stvaranja na šesti dan što se obično zove "stvaralačka sedmica", navedeno u prvoj glavi 1-ve Knjige Mojsijeve. Bog je stvorio biljni život-cvjetni život-na treći dan sedmice, životinjski život-šumu-na peti i šesti dan, "*po vrstama njihovijem*" stoku (stih 25), lavove po njihovim vrstama, konje po njihovim vrstama itd.

Onda je Bog rekao. "Da načinimo čovjeka po svojem obličju". U drugoj riječi, "Da načinimo čovjeka po Božijem obličju"! Bog je u stvari ponovo proizvodio sebe! I vidite, ime Boga-Jevrejsko ime kako je originalno napisano u 1. Mojsijevoj 1, je *Elohim*. To je jedna imenica množina, kao familija, grupa, crkva. To je jedna familija sastavljena od više nego jedne odobe. To je kao jedna ekipa, jedna

crkva, ali svaka sastavljena od mnogo osoba. Bog kome se Isus molio je Otac familije to je Bog. Bog je jedna familija-samo jedna familija, jedan Bog!

“I stvorio Bog čovjeka po obličju svojemu, po obličju Božijemu stvorio ga, muško i žensko stvorio ih (stih 27). Zašto? Pošto ljudski preporodaj je vrsta Božijeg preporodaja samog sebe. I fizičko rađanje zahtjeva muško i žensko.

Ali se nastavlja: “I blagoslovi ih Bog...” Da li ih je On blagoslovio stvarajući ih u grešnoj prirodi, potpuno nesposobne da se pokore Božijem pravom putu života? Idemo dalje: ‘...i reče im Bog, rađajte se i množite se, i napunite zemlju” (1. Mojsijeva 1:28).

“Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro biješe veoma” (stih 31). Ako bi prvo živo biće-kada ih je Bog stvorio-bili jako dobri, dali je to moglo obuhvaćati jednu protivničku i zlu narav koja je bila vrlo loša?

Ta pomisao treba dati čitaocu nešto da razmišlja o tome!

Nema Pobune

Sad što ovi zapisi govore o stvaranju prvog živog bića govoreći o Adamovoj naravi u vrijeme stvaranja? Ponavljam: Samo velike važne kratke stvari su zavedene ovdje. Ovo malo što nam je dato daje nam, ipak, sve što nam je potrebno da znamo.

Evo ovdje je: “Jer Gospod Bog stvorio od zemlje sve zvijeri poljske i sve ptice nebeske, i doveo ih Adamu da vidi kako će koju nazvati...” (1. Mojsijeva 2:19). Ovdje, sve kratko obuhvaćeno, možemo čisto vidjeti da li ovaj kratki navod pokazuje jednu pobunu i neposlušnost narav u Adamu, ili jednu pokornost i poslušnost.

Podpuno, to se ne može primjetiti neposlušnost. Nalazimo, umjesto, odgovor da je Adam dao imena svoj stoki, pticama, i svakoj životinji u polju. Ova okolnost otkriva Adamov stav i čud kako je bio stvoren, prije njegova iskušenja od Sotone (koje je navedeno u glava 3). Vidite pažljivo. Podpuno ništa u ovom navodu ovog prije-iskušenja slučaja ne označava u Adamu pristup zla, protivljenja, pobunjeničkog stava naravi. Nije označavalo da je srce prijevarno više svega i opako, kako je čud opisana (Jeremija 17:9), niti je ljudski um koji je neprijateljstvo Bogu, i koji “se ne pokorava zakonu Božijemu niti može” (Rimljanima 8:7).

Niti, na drugu ruku, ne pokazuje jednu narav ispunjenu sa Duhom Božijim. Adam još nije bio suočen sa Sotonom, nije bio neposlušan, niti je ubrao “plod s drveta života” da bi primio obitovanje ljubavi i sile Božijeg Duha, koji bi usadio Svetu Narav (2. Petrova 1:4).

Tako prije iskušenja od Sotone, mi imamo samo otkrivenje da je Adamova narav, kako ga je Bog stvorio, nije bila zla, suprotna i pobunjenička. Tu je možda postojala fizička i mentalna narav samog-obezbjeđenja i takvih stvari. Ali ne zla priroda napetosti. Trebamo shvatiti da je Bog stvorio Adama i ljudsku rasu s namjerom. Mi trebamo to imati čisto na umu, sad, kakva je to bila namjera.

Jedan Prvorazredni Kralj

Andeli su se naselili na ovu planetu prije stvaranja čovjeka (2. Petrova 2:4-6). Ovi andeli su zgriješili. Bog je postavio nad njima kralja- Lucifera, jednog

nadmoćnog anđela-da upravlja nad njima sa Božijom upravom (Isaia 14:12-15; jezekilja 28:11-17).

Ovaj prvorazredni kralj, Lucifer, bio je, od sveg stvorenja, najveći pečat savršenosti (Jezekilja 28:12, 15). Ali, sjetite se, sveti i pravedni karakter je nešto što se ne može stvoriti od jedan put. To se mora postići u jednom neutralnom biću kroz postupak u kom jedan dolazi do poznanja pravog puta od pogrešnog, da izabere pravi i odbaci pogrešni čak i ako je protiv njegovoj volji.

Veliki Lucifer i anđeli koji su išli s njime (očevidno jedna trećina) bili su stvoreni kao sveta bića, sastavljeni od duha, besmrtni. Ali sa namjerom da oni imaju personalnost i pojedinost kao neutralna bića, bilo je potrebno da im se dade mogućnost, razmišljanja, shvatanja, i da donose njihovu vlastitu odluku i izbor.

Ovi anđeli su slijedili njihova kralja Lucifera u odluci da se okrenu od i pobune protiv Uprave Božije-Božijeg načina života. To je put LUBAVI-izlivanje brige za dobro drugih-način poniznosti, poslušnosti za i ljubav prema njihovom Tvorcu, davajući, služeći, saradujući, i djeleći. Oni su se okrenuli na put čeznje, požude i grabeži, pobuni, ljubomori, utrkivanju, svađi i nasilju, osvete mržnji i razoru. Svakako da one dvije trećine anđela i arandela ostali su sveti, vjerni, i poslušni Božijoj upravi.

Božija Namjera

Ali sad, da se obavi Božija namjera za stanovništvo ove zemlje, da se postigne velika i divna svrha kroz cijeli svemir što je moglo biti njihovo, Bog se preporuča kroz živa bića!

Veliki arandel Lucifer bio je glavni vrhunac Božije stvaralačke sile u jednom stvaralačkom biću. Kada se on okrenuo u pobunu, to je ostavilo samo Boga Lično na koga se moglo u potpunosti osloniti da nikad neće skrenuti sa Božijeg puta-Božije uprave. To je nemoguće Bogu da griješi-zato što On neće! To je onda postala Božija namjera da se prerodi kroz ljudska bića.

To zahtjeva postizanje u ljudskim bićima Božiji vlastiti sveti, pravedni karakter. To je potrebno, za tu namjeru, da čovjek postane fizička stvar, da on izabere Božiju upravu, odbaci Luciferovu (sad Sotona) samosvoj pobunjenički put i nastojati da to pobjedi. Božija namjera postavljajući ljude na zemlju može se postići samo od ljudi dolazeći do izbora Božije uprave kao Božijeg puta života-da odbace u potpunosti Sotonski put, potpuno pobjeđujući ga.

Stoga Bog je stvorio čovjeka iz fizičke stvari. Bog je stvorio u čovjeku jedan um Božiji, svakako mnogo manji, pošto je sastavljen od fizičkog mozga, pokretan sa intelektom ljudskog duha u svakome.

Ipak sveti i pravedni karakter bi će postignut u čovjeku koji u stvari treba doći od Boga, svako biće mora donjeti svoju vlastitu odluku. On mora uraditi njegov vlastiti izbor da odbaci Sotonski put, i da sluša Božiju upravu.

Adamov Izbor

Adam je bio gonjen, dosljedno, da izabere. Bog je dozvolio Sotoni da se suoči sa Adamom s njegovim načinom pobune. Ali On nije dozvolio Sotoni da se obrati Adamu prvo. Bog je lično razgovarao sa Adamom o Božijem putu-putu uprave Božije zasnovane na Božijem zakonu, isto kao što su Lucifer i njegovi anđeli bili savjetovani povodom puta Božije uprave.

Onda je Bog dozvolio Sotoni da se sastane sa Adamom. Sotona je došao kod Adama kroz njegovu ženu. Sotona je ubjedio Evu da ne vjeruje u ono što im je Bog govorio. Adam je otišao za njom izabirajući pobunu i odbacivši Božiju upravu i vlast nad njima. Oni su uzeli na sebe znanje šta je dobro a šta je zlo-odlučujući sami od sebe dobro od zla.

Onda, nešto se dogodilo Adamovu umu i Evinom-njihove oči su bile otvorene (1. Mojsijeva 3:7). Duh i stav pobune ušao je u njihov um. Njihov um (srce) sad je postalo prevrtljivo-zavodljivo i jako slabo. I to zlo koje se naselilo u njih došlo je od Sotone. A ne od Boga! Oni nisu bili stvoreni sa zlom naravi.

Ali kako je cijelo čovječanstvo, danas, došlo da ima zao stav koju zovemo "ljudska narav"? Da li su djeca Adama i Eve to nasljedili od njih? Ili, je to prenošeno nasljedstvom?

Dozvolite mi da dam jedan primjer nasljedstva. Bog je uspavao Adama i izvadio mu jedno rebro, od koga je On stvorio Evu. Da li svi ljudi danas imaju nedostatak jednog rebra po nasljedstvu? Svakako da ne. Postizanje karaktera nije prenošeno po nasljedstvu.

Zla Priroda sa Nasljedstvom

Adam i Eva izabrali su i postigli "narav" ili stav griješni od Sotone. To nije bilo prenešeno po nasljedstvu. Isus Hristos nazvao je njihova drugog sina "pravedni Abel". Onda kako su ljudi došli (opširno) u ovaj zao stav koji zovemo ljudskom naravi danas?

To je djelomično razjašnjeno u apostola Pavla drugom pismu Korićanskoj Crkvi. On je rekao da mu je želja "da djevojku čistu izvedem pred Hrista. Ali se bojim da kako šta zmija evu prevari lukastvom svojijem tako i razumi vaši da se ne odvrte od prostote koja je u Hristu" (2 Korinćanima 11:2-3). Sotona je bio nevidljivo prisutan kada je Pavle pisao (Razlog je razjašnjen drukčije). Narod u Korintu nije primio ovu zlu narav nasljedstvom. Upravo, apostol se bojao da oni (u Novog Zavjeta vrijeme) ne budu obmanjeni u pokvaren stav u istom smislu kao originalna majka-Eva-direkto od Sotone.

Eva nije imala narav koja je bila izopačena sve do dodira sa Sotonom koji se suprostavio njoj. Ali Sotona, sa lukavstvom, zaveo je Evu. Evina djeca nisu se rodila sa tom zlom naravi. Niti svi članovi u Koritskoj crkvi. Ali Pavle se bojao da Sotona, još uvijek poslije skorom 4000 godina, zavodio je Korinćanski um direktno, isto kao što je radio i sa Evom.

Sotona je bio kada se Hristos rodio. On je pokušao da ubije Hrista kad je bio kao dijete. Sotona je bio kad je Isus imao trideset godina i kršten. I onda je pokušao da uništi Isusa duhovno tada, sa iskušenjem. Kako je Sotona uništio (duhovno) Adama, on je pokušao da uništi "drugog Adama". Sotona je još uvijek ovdje i danas.

Ali lukavi Sotona uspio je u zavodjenju mnogih, ako ne većinu, od pametnih umova da vjeruju da je on nepostojća bajka. Najbolji umovi, nesumnjivo, su zavedeni (Odkrivenje 12:9).

Sotonske Talasne Dužine

Crkvi u Efesu, Bog je rekao kroz apostola Pavla (Efescima 2:1-2): "i vi (koji)... nekad... hodiste po vijeku ovoga svijeta, po knezu koji vlada u vjetru, po duhu koji sada radi u sinovima protivljenja..."

Svaćate li! Sotona je ovde nazvan “knez koji vlada u vjetru”! Ja to nisam mogao da shvatim 60 godina ranije. Ja onda nisam mogao shvatiti kako saobraćaj zvuka i slike može se prenjeti od jednom kroz vjetar.

Ja sam naglasio stvar da je Sotona, bivši veliki arandel heruvim Lucifer, bio prefektan i najsilnije biće koje je Bog mogao stvoriti kao pojedino biće. On je bio pravedan na originalnom stvaranju. On je sastavljen od duha, i stoga je on nevidljiv ljudskim očima.

Ovo veliko i silno biće, čak i ako je izopačen, njegova moć doslovno ispunjava vjetar okolo ove zemlje. On prenosi. Ma gdje da ste dok čitate ove riječi, mogućnost je da tu postoje glasovi i zvuci muzike u vazduhu oko vas. Radio ili Televizija su ukopčani u vazdušne talase su svakako pristupačne vama-ali nevidljive.

Duh svakog živog bića je automatski ukopčan u Sotonske talase. Vi ne čujete ništa pošto on ne prenosi riječi-niti zvukom, dali muziku ili bilo šta drugo. On prenosi u stavu. On prenosi u namjeri samosebičnosti, žudnji, pohlepnosti, ljubomori, mržnji, osvete, utrkivanju, svadi, i mržnji.

U jednoj riječi, sebičnost, neprijateljstvo, prijevara, pakost, pobuna, itd., koje zovemo “ljudska narav” je u stvari Sotonska narav. To je Sotonski stav. I prenosi je, puneći vazduh s njome, Sotona u stvari sad radi u nesumnjivim po cijelom svijetu danas! Tako je sad Sotona zaveo cijeli svijet danas (Otkrivenje 12:9; 20:3). Pošto je nevidljiv, Sotona je ne vidljiv narodu.

Ovaj knez sile vjetra-ovaj bog ovog svijeta-je stvarni izvor onoga što mi stvarno zovemo “ljudskom naravi”.

On je je stvarni uzrok svih svjetskih nepogoda!

Ali izgleda da niko to ne razumije, i svijet ništa ne readi povodom toga-izuzev da ide pored toga, kriveći ljudsku narav i predpostavljajući da je Bog stvorio nas sa zlom ćudi. U stvari to je Sotonska ćud.

Duh Povezivanja

Dozvolite mi da vam dam ilustraciju kako se mi možemo zavesti, spotaknuti, i otići Sotonskim krivim putem s njegovim prenosom kroz vazduh. Kada je Bog htio da spotakne zarobljene Jevreje u starom Babilonu da se vrate u Jerusalim da podignu novi drugi hram, On je to stavio na um Kira, kralja Persije. Persisko Carstvo uzelo je vlast carevine Babilona. Ovdje je razjašnjenje kako je Bog pokrenuo Kira da uradi oni što Bog želi.

“Prve godine Kira cara Persiskoga... podiže Gospod duh Kira cara Persijskoga, te oglasi po svemu carstvu...” (Knjiga Jezdrina 1:1) da se prigodan broj Jevreja vrati u Jerusalim.

Bog nije govorio Kiru riječima ili direktnim dodirom, kako je On govorio sa Mojsijom i Božijim prorocima. Bog je pristupio Kiru kroz Kirov duh. Bog je pokrenuo njegov duh, spotaknuvši ga da želei da to uradi. Bog nije uradio da kralj Kir zna da izdavanjem njegova proglasa je on to uradio po volji Božijoj.

Upotrebljavajući isti ovaj način, Sotona, knez sile u vjetru, spotiče um ljudi, stavljajući u njih stav, raspoloženje, i spoticaje sebičnosti, čeznje, proždrljivosti, i grabeža, stav suprostavljanja protiv vlasti, ljubomore i mržnje, takmičenja i svade, osvete i ljutnje, nasilja, i ratovanja. Narod ne prepoznaje izvor ovog stava, osjećaja, pokreta. Kako rekoh, oni ne vide nevidljivog Sotonu. Oni ne čuju nikakav zvuk glasa. Oni ne znaju da takav stav dolazi od Sotone (Otkrivenje

20:9). Ali oni osjećaju takav stav, osjećaj i nastojanje. To je način na koji je Sotona zaveo cijeli svijet.

Lično-središte Stava

Ljudi se osjećaju potišteni a ne znaju zašto. Od ovih neopreznih na ovo čudo, sa njihovim samosredištem stava prenešen i stavljenim u njihov neočekivani um iz ranog djetinjstva. Jednog velikog dijela ili manjeg, sakupe to sve dok ne postane normalno u njihovom stavu.

To postane običaj. To nije, svakako, izraženo u istom smislu učinka u svim umovoima-jedna osoba postane veće zlo nego druga. Ali prirodna namjera je tu. Ono dolazi da se ima prirodno. To postane njihova vlastita priroda. I mi to zovemo "ljudska narav".

Sve ovo je jedan odličan primjer kako je prepreden Sotona! Prvi i najpametniji umovi su zavedeni s time. Tako cijeli svijet je zaveden od Sotone u ono što ja često puta navodim, jednostavno, "DAJ" način života-način koji je postao običajan i prirodan koje mi zovemo "ljudska narav".

Malo ih zna koliko navoda ima u Bibliji, specijalno u Novom Zavjetu, upozoravajući nas na Sotonske podvale. Ali prije, nego vas povedem malo više u to, hajde da pogledamo 2 glavu Efescima.

U glavi prvoj ovog pisma crkvi u Efesu, apostol Pavle daje hvalu i zahvaljuje se Bogu koji nas blagosilja (obraćene u Efesu i Pavla-svi Hrišćani) svih duhovnim blagoslovom nebeskim. Bog nas je izabrao prije nego smo se rodili-prije postanja svijeta-odredio da budemo pozvani u duhovnu naobrazbu. Bog nas je oblagodatio ljubazno Njegovom milosti. On pokazuje da mi koji smo pozvani u ovo vrijeme-Novog Zavjeta "crkveno doba"-smo prvi koji su pozvani u Njegovu veličanstvenu milost (shvatite da ovo nije vrijeme da Bog pokušava da spasi svijet, već oni koji su određeni da budu pozvani sada). Pavle je čuo o njihovoj vjeri i nikad nije prestao da im se zahvaljuje. On se molio da njihove oči budu otvorene za divnu ljudsku budućnost-veličanstveno njihovo sveto nasljedstvo.

Ja hitno predpostavljam da čitaoci pažljivo pročitaju ovu prvu glavu Stefana Vuka Kraradića prevod. Jer prevod Vukov ja mislim da je od najljepših prevoda, i nadahnutog dijela koji se može danas naći.

Sila u Vjetru

Sad rasvjetljenje glave 2: Vi Hrišćani ste bili duhovno mrtvi, ali Hristos vam je dao oplod vječnog života. Vi ste sada duhovno živi. U prošlosti ste živjeli odnoseći se na put ovoga svijeta, odnoseći se na kneza ovog vjetra. U 2. Korinćanima 4:4 Sotona se zove bog ovoga svijeta, koji je zaslepio um onih koji nemaju Hrista i Njegovu istinu. Vidite da su oni nasljedili ovu duhovnu sljepoću-ali onda Sotona je zaslijepio one koji su živjeli u toj generaciju direktno.

Ali ovdje u Efescima 2 Sotona se označava kao knez koji vlada u vjetru! Vidite riječ Vlada-vlada u vjetru. Onda ga zove duh (biće) koji sada-vrijeme kada su živjeli-u stvari radio je u onima koji nisu bili poslušni-to jest, svijet općenito.

Izrazito ovo pokazuje da je Sotona nevidljiv koji, nepoznat od naroda, u stvari zavodi njihov um, vodeći ih u ono što ja označavam "DAJ" način. U Vukovom navodu stih 3 kaže "U kojima i mi svi življasko nekada po željama tijela

svojega, čineći volju tijela i pomisli". Ova "pomisao" dobila je od Sotone. To nije nasleđeno od naših roditelja. To nije stvoreno od Boga u nama. Ono što je postalo navika i stoga prirodno postaje narav u nama.

Takva narav nije nasleđe, već postignuti karakter. Ovi navodi pokazuju autora ove "naravi" da je Sotona, a ne Bog. Drugi navod Vuka je: "Bijući pod gnjevom Božijim prirodno". To ne bi imalo smisla da je sav Božiji gnjev na nama pošto je to Bog stavio u nas. Adam nije bio stvoren sa ovom "zlom naravi". Adam je to primio od Sotone. Lucifer (Sotona) bio je stvoren pravednim. On je to postigao sa lažnim razmatranjem. Ovi Efežani, u njihovoj generaciji, postigli su to od Sotone. Ali sada, u Hristu, kroz Njegovu milost, Hristos im je dao život, koji su bili duhovno mrtvi zbog ove postignute zle naravi.

Posljedica na Obraćene Hrišćane

Ali šta je sa obraćenim Hrišćaninom? Njegov duh, kao i svi drugi, je uključen na Sotonske talasne dužine. Isto nastojanje naklonosti, isto kao da je ta zla priroda bila u njemu od samog rođenja, je prisutna. Sotona to unosi i gura još is samog djetinjstva. Ali pravi Hrišćanin pokajao se od tog stava i puta. On je to odbacio. On se odvratio od toga. On je prihvatio i okrenuo se k Boćijem stavu-načinu Božije uprave!

Navod u Efescima 2 to razjašnjava. Narod obično, u svijetu, je duhovno mrtav. Oni su išli ili idu zajedno sa cijelim svijetom sa svojim ličnim načinom. Preokretaj ne iskopčava Sotonske talasne dužine. Naklon biti srdljiv nad stvarnim ili šaljivim greškama ili nepravdi prema drugima, naklon da bi se uradilo najbolje za druge, može ipak pokazati iskušenje. To su te stvari da obraćeni Hrišćanin mora nastojati da izbjegne-pobjedi.

Kad je Isus govorio o pobjeđivanju, On se odnosio na pobjedu takvog stava i puta Sotone, koje je oprečno Božijem putu. Hrišćanin mora, kako je Petar bio nadaren da napiše, da rastemo u milosti i poznanju našeg Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista-budite duhovni učenik.

Čitamo u Jakovu 4:7 "Pokorite se dakle Bogu, a protivite se đavolu, i pobjeći će od vas". Ovo govori o odupiranju svojim vlastitim mislima, stavu, nastojanju, i načinu koji Sotona prenosi na nas još iz djetinjstva i stalno prenosi i unosi u neočekivani um kroz duh čovjeka.

Ipak, ni jedna osoba nije prisiljena da odgovara i da sluša te nagone koji se prenose od Sotone. Sotona nema sile da prisili bilo koga da misli ili radi zlo. Ali neočekivano automatski uradi se bez punog shavtanja što se događa u njihovom umu. Oni plivaju nasamo.

Zla Narav Postignuta

Navod u 2. Korinćanima 4:4 daje jasnoću cijeloj temi da je ova zla duhovna narav u čovjeku postignuta, pojedinačno od svake osobe, od Sotone. Prije nego sam postao upoznat sa radijom, nisam mogao imati pojma kako Sotona prenosi taj zao naklon u narod. On je jako moćno duhovno biće. On je bio postavljen kao kralj na ovu planetu. On lično, s njegovim vlastitim razmišljanjem i postupkom, stekao je ovu zlu narav. Bog to nije stvorio u njemu (Jezekilja 28:15). I ako unesposobljen sada da upravlja Božijom upravom nad zemljom on treba da ostane ovdje sve dok njegov našljednik se usposobi i bude uveden u

ured. To je razlog zašto Hristos još nije došao da preduzme vlast, ukloni Sotonu, u ponove uspostavi Božiju upravu.

Prije nego se Isus Hristos mogao usposobiti da uspostavi Božiju upravu i upravlja svim narodima, On je trebao da izdrži Sotosko veliko iskušenje. Možete pročitati ove iskušenje u Mateju glava 4. Isus je trebao-u ljudskom tijelu-odbaciti Sotonski način i učiti i dokazati poslušnost upravi Božijoj-tako da On može uspostaviti na zemlji.

To je bilo odmah poslije toga-poslije kad se Hristos osposobio da uspostavi upravu Božiju na zemlji-onda je Isus došao u galileju, propovjedajući jevanđelje o Crastvu Božijemu, govoreći, "Iziđe vrijeme i približi se carstvo Božije; pokajte se i vjerujte jevanđelje" (Marko 1:1, 14-15). To se nikad nije ispunilo sve do te velike borbe gdje je Isus odbio Sotonu, pobjeđujući ga, i pokazao mu Njegovu Vlast nad njim.

Sad vidite nešto ono što možda niste nikad shvatili ranije: Govorio sam stalno da ovo NIJE vrijeme da Bog pokušava preobratiti cijeli svijet. On samo poziva jako mali broj sada.

ZAŠTO? Zašto Bog ne poziva svakoga na zemlji SADA? Da li ovi koji su pozvani danas stvarno imaju specijalni udio? Dobro, razmislite o ovome: Mi, pozvani, moramo da se odupremo Sotoni, koji pokušava da podmetne sve prepreke da nas napadne i uništi koji smo sada pozvani!

Svi drugi plove pored Sotonskog puta svakako. Stalno, on prenosi talasima da zavede svakoga njegovom vlastitom načinu puta, oprečno Božijem putu. On već ima cijeli svijet koji ide njegovim putem. Ali oni od nas koji smo se okrenuli od njegova puta borimo se da odbacimo njegov put, i da idemo Božijim putem-put Božije uprave-su ti koje Sotona mrzi. On nastoji specijalno da nas uništi! Bez Božije pomoći i zaštite od Sotone, mi nikad ne bi to postigli.

Mi Moramo Izdržati Sotonu

Malo, čak i među istaknutim obraćenim Hrišćanima, shvaćaju važnu i veliku potrebu da budu stalno na oprezu Sotonskog nastojanja da nas uhvati, koji su se već okrenuli od Sotonskog puta k putu Božije uprave.

Malo ih u stvari polažu pažnju šta Bog, kroz Pavla, kaže kasnije Efescima: "A dalje, braćo moja, jačajte u Gospodu i u sili jačine Njegove. Obucite se u sve oružje Božije, da biste se mogli održati protiv lukavstva đavoljskog, Jer naš rat nije s krvlju i s tijelom, nego s poglavarima i vlastima, i s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba" (Efescima 6:10-12).

To je razlog zašto Bog dozvoljava ove preodređene koji su pozovu sada da se suprastave Sotoni i njegovoj pobuni protiv Božije uprave. To je potrebno-u namjeri za nas da se usposobimo da možemo biti upravitelji (pod Hristom) u Carstvu Božijemu-ne samo da se odupremo Sotonskom krivom putu već da nastojimo protiv tog sve dok ne pobjedimo, oslonjajući se podpuno na Boga za moć i silu da to postignemo.

Kako mi, u ranijem djetinjstvu rastemo, prihvaćajući Sotonsku narav, tako, kroz preokretaj i borbu za pobjedu, mi se toga rješavamo. Mi postizemo, umjesto, svetu narav. Petar je napisao da mi postajemo "dijel u Božijoj prirodi" (2. Petrova 1:4). Mi svakao nismo rođeni sa time.

Tako, Lucifer je primio tu sotonsku narav s njegovim vlastitim razmatranjem i izborom. Ljudi su primili Satansku narav iz djetinjstva i zovu je "ljudska narav". Ali obraćeni Hrišćani, koji su odbacili Sotonski put i pobjedili ga,

okrećući se Božijem putu, postaju učesnici od - t.j., postižu- Božiju prirodu. Ali zbog Božije namjere, to je potrebno da mi prvo znamo i podpuno odbacimo Sotonski način puta i da prihvatimo Božiju upravu.

Kad Bog odpočne da poziva cijelo čovječanstvo na zemlji u duhovno spasenje, Sotona će biti zatvoren za hiljadu godina, gdje neće moći da prenosi svoj stav i svoj put. Svijet će biti u Pravednosti! Oni pozvani tada ne će se boriti kao što se mi danas borimo!

Ali zašto? Tu treba biti razlog.

Usposobljeni za Upravu

Oni od nas koji smo sada pozvani, Isus je rekao: "I koji pobjedi (Sotonu i sebe) i održi djela moja do kraja, daću mu vlast nad neznabožcima, i pašće ih gvozdеном palicom, i oni će se razdrobiti kao sudovi lončarski; kao što i ja primih od Oca svojega" (Otkrivenje 2:26-27).

Kad se Hristos vrati da upravlja, kao Kralj nad kraljevima i Gospod nad gospodarima, mi koji smo pozvani sada upravljaćemo sa i pod Njim, kad on uspostavi Božiju Upravu na ovoj zemlji.

Vidite opet: "Koji pobjedi daću mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu, kao i ja što pobjedih i sjedoh s Ocem svojim na prijestolu Njegovu" (Otkrivenje 3:21). Oni koji će vladati s Hristom, kad se On vrati da uspostavi Carstvo Božije, moraju pobjediti (i to obuhvaća Sotonu), isto kao što je i Isus pobjedio.

Sad da li se ovo odnosi jednako na one koji će se obratiti kad Hristos dođe, za vrijeme Milenije?

Odgovor je NE! Ova dva pitanja (gore) nalaze se u Isusovoj poruci k sedam crkava koje prolaze kroz ovo Crkveno doba! Ovo se ne odnosi na one koji su pozvani kasnije! Da li se to odnosi na doba Tijatirske i Laodikejske? Ne, ono se odnosi na svih sedam crkavenih doba. Ovih sedam poruka ne odnosi se na sedam nasljednih crkvenih doba. Već se ono također odnosi cijeloj crkvi kroz sva vremena. U drugoj riječi, Efesko svojstvo vladanja u prvom doba, i Laodikejsko će nslijediti kasnije, ali neka svojstva se nalaze kroz sva doba. Poruka se odnosi na cijelu crkvu ali neke značajnosti vladale su u različito doba.

Ali shvatite ovu važnu stvar! Isus se trebao usavršiti da vlada zemljom. Božija cijela namjera je da uspostavi upravu Božiju na zemlji i da uspostavi Carstvo Božije. Isus je trebao da se suprostavi i pobjedi iskušenja-jako važna jedna-Sotonska. Da li ćemo mi vladati bilo sa kojom od takvih osnova? Svakako ne! Oni koji će vladati sa i pod Hristom ka On uspostavi Božiju upravu na zemlji moraju se usavršiti-moraju se okrenuti os Sotonskog puta ka Božijemu putu, to jest, Božijoj Upravi. Mi moramo iskorjeniti-korjen i grane-Sotonski stav i put, tako podpuno da se mi nikad više ne vratimo k Sotonskom putu-nemogući da grijeshimo (1. Jovanova 3:9).

Oni pozvani u duhovno spasenje poslije Hristova dolaska ne će trebati da se bore sa Sotonom.

Božija Uprava Uspostavljena

Vidite, Matej 25 i Otkrivenje 20:

Prvo, Matej 25, započinje stihom 31: "A kad dođe sin čovječiji u slavi svojoj i svi sveti anđeli s njim, onda će sjesti na prijestol slave svoje". Hristos će doći u

Njegovoj punoj slavi Tvorca Boga! On će doći da uspostavi Upravu Božiju nad cijelom zemljom-nas svim narodima. Jednu vrhovnu vlast! On će obnoviti Davidovu prestolnicu u Jerusalimu.

Nastavlja se: "I sabraće se pred Njim svi narodi (stih 32). On dolazi da vlada svijetom-da uspostavi upravu Božiju! Sve će vlasti biti zasnovane na zakonu.

Božiji zakon je drukžiji od ljudskog zakona i ljudske uprave. To je duhovni zakon (Rimljanima 7:14). Nije kao ljudska uprava, to ne reguliše samo djela, radeći, već stav prema Bogu i čovjeku koje vodi putom ili djelom. I to je sveti zakon (Rimljanima 7:12). To je način života-Božiji način! Kad je narod upravljani u takvom stavu i načinu života, tu će biti mir, radost, veselje i izobilje!

Ali osnovni zakon uprave Božije je također zakon Hrišćanskog načina života. Grijeh (duhovno) je prestup tog zakona (1. Jovanova 3:4).

Christos također dolazi da pozove cijeli narod u duhovno spasenje i vječni život. To je vrijeme kada će Bog tražiti da duhovno spasi cijeli svijet-i ne sve do tada.

Nastavlja se: "I razdjeliće ih između sebe kao pastir što razlučuje ovce od jaraca. I postaviće ovce s desne strane sebe, a jarce s lijeve, tada će car reći onima što mu stoje s desne strane: hodite blagosloveni Oca mojega, primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja svijeta" (Matej 25:32-34).

Nacije pred kraljom na njegovu prijestolu su narodi ovoga svijeta. Oni pozvani u spasenje za vrijeme crkvenog doba i raniji kao proroci i ostali, biće uskrsnuti da sretnu Hrista na oblacima, kad se On bude spušta na zemlju na Njegov prijestol (1. Solunjanima 4:16-17). Oni će vladati s Hristom, sada već besmrtni, sastavljeni od duha (Otkrivenje 2:26-27; 3:21; 5:10). Oni, s Hristom, će sačinjavati Carstvo Božije.

Uprava i Kraljevina

Potrebno je, ovdje, da se razjasni razlika između Uprave Božije i Carstva Božijega. Uprava Božija bila je uspostavljena na zemlji u pre-historije nad anđelima.

Ali Carstvo Božije je oboje uprava Božija i familija Božija. Oni koji su sada duhovno spaseni, bi će na veskršenju, nasljednici Carstva Božijega. Oni će biti todeni od Boga-rođeni u svetu Božiju familiju. Oni će se udati za Hrista. Od

ovog duhovnog braka bi će začeti i roditi se duhovna djeca Božija svi za vrijeme od hiljadu godina dolaskom Hrista na zemlju kao Kralj.

Sad da vidimo 20 glavu Otkrivenja.

Apostol Jovan je zapisao šta je on vidio u viđenju: "i vidjeh anđela gdje silazi s neba, koji je imao ključ od bezdana i verige velike u ruci svojoj. I uhvati aždahu, staru zmiju, koja je davu i Sotona, i sveza je na hiljadu godina" (Otkrivenje 20:1-2).

Kad se Hristos vrati opet na zemlju u veličanstvenoj sili i slavi, On će već biti krunisan sa mnogim krunama. Krunisanje će se obaviti na nebu (prestolu Boga Oca) prije njegova povratka. Hristos će tada biti

usposobljen i postavljen na službu. Rekao sam ranije, Sotona mora ostati na zemlji zavodeći narode sve do Hristova, nasljedstva, usposobljenja, unapređenja i postavljanja na dužnost.

Odmah po Hristovu dolasku, Sotona će biti zatvoren.

Prdužuje: "i u bezdan baci je, i zatvori je, i zapečeti nad njom, da više ne prevlašćuje naroda, dok se ne navrší hiljadu godina; a po tom valja da bude odriješena na malo vremena" (stih3).

Oni vaskrsnuti u to doba vladace nad svim narodima s Hristom-i hiljadu godišnji mir na zemlji bi će zaveden.

Zamislite kako će to izgledati sa Hristom i vaskrsnutim svetcima formirajući Carstvo Božije, upravljajući upravom Božijom nad svim živim bićima koji ostanu živi. Sotona će biti sprečen da ne može prenositi svoj izopačeni stav. Hristos će upravljati sa Božijim načinom života.

Sotona Pušten iz Zatvora

Ali sad vidite stih 7: "I kad se svrši hiljadu godina, pustiće se Sotona iz tamnice svoje i izići će da vara narode po sva četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, koji jeh je broj kao pjeska morskog" (stih7-8).

Shvaćete li to! To su narodi mira! Oni nisu bili bili ispunjeni sotonskom prirodom koju mi sad zovemo "ljudska priroda". Oni će živjeti u pravednom radosnom životu. Sad Sotona od jednom počne da oglašava. Sjetite se ti su narodi živa bića. Sotona je nevidljiv njima. Ali vidite dobro promjenu koja će

uraditi odmah čim Sotona bude pošten i stane prenositi svoj stav da zavede čovječanstvo:

Stih 9: "i iziđe na širinu zemlje, i opkoliše mjesto svetijeh, i grad ljubazni; i side oganj od Boga s neba, i pojede ih". Odmah će "ljudska narav" ući u njih. Odmah će biti ispunjeni zavisti i ljuborom protiv svetaca Božijih, ispunjeni mržnjom i nasiljem. Ali Bog neće im dozvoliti da razaraju. Njima će biti rečeno-bi će upozoreni za Sotonu. "i đavo koji ih varaše bi bačen u jezero ognjeno i sumporno, gdje su zvijer i lažni prorok; i biće mučen dan i noć va vijek vjeka" (stih 9-11).

Veliki Bijeli Prijestol Suda

Poslije ovoga postaviće se "Veliki Bijeli Prijestol Suda" Đvaskrsnuće cijelog čovječanstva od Adama do Hristova dolaska koji nisu bili u prvom vaskrsenju ili pozvani od Boga. Na ovom sudu bi će "knjiga života", znači, mnogi, možda većina, naći će duhovno spasenje i vječni život. U vrijeme njihovog suda, Sotone neće biti više!

Sve do sada, Bog poziva jako mali broj u duhovno spasenje, oprečno generalnoj tradiciji i mišljenju u "Hrišćanskom" svijetu!

Od Adama do Noje mi imamo zapise samo o Avelju, Inohu, i Noju-nekih 1900 godina! Od Noja do Hrista, tu je bio Avram, Lot, Isak, Jakov, Josif, prije poziva Izrailja iz Egipta. Bog nikad nije ponudio duhovno spasenje (vječni život) Starog

Zavjeta narodu Izrailja, već samo prorocima i onie pozvani na specijalnu dužnost.

Od Adama do Hrista, niko nije pozvan na duhovno spasenje izuzev onih pozvanih da obavljaju specijalnu dužnost.

Od Hrista do sad, samo mali dio ljudi su pozvani, i oni za specijalnu dužnost velikog zadatka-“idite dakle i naučite sve narode...” (Matej 28:19) oni koji će biti vladari i učitelji (Otkrivenje 5:10) u Mileniju.

Mi koji smo pozvani u ovo “crkveno doba” pozvani smo da se usposobimo kao vladari sa i pod Hristom u Carstvu Božijemu, uspostavljajući upravu Božiju; u drugoj riječi, postignuti sveti, pravedni karakter Boga. Ali naš dio u ovoj velikoj službi je dužnost koju će nam Bog dati kao značaj pripremanja za upravu sa i pod Hristom kad se On vrati-i to je sada jako blizo!

Mala Djeca i Ljudska Narav

Ovaj članak započet je sa pitanjem da li ova zla “ljudska narav” je rođena u divnom malom djetetu. Sad da, prije nego završim, navedem tri primjera iz Biblije.

“Dovedoše k Njemu djecu (Isusu) da ih se dotakne...i Isus dozvavši ih reče: pustite djecu neka dolaze k meni; jer je takvijeh carstvo Božije” (Luka 18:15-16). Zla narav koju neki pogrešno predpostavlja se da se rodila s bebom je priroda Sotonskog carstva, ali “takvih”-*te djece*-je Carstvo Božije.

“U taj čas pristupiše učenici k Isusu govoreći: ko je dakle najveći carstvu nebeskome? I dozva Isus dijete, i postavi ga među njih, i reče im: zaista vam kažem, ako se ne povratite i ne budete kao djeca, ne ćete ući u carstvo nebesko” (Matej 18:1-3).

“A Isus reče: ostavite djecu, i ne zabranjujte im dolaziti k meni; jer je takvijeh carstvo nebesko” (Matej 19:14).

Mi živa bića započnemo od rođenja pravilno. Ali uskoro čim odpočnemo prihvaćati i postizati sebičnost, svoj zasnovani stav prenešen od Sotone. Ali Sotonsko carstvo anđela koji su postali demoni-odbacili su upravu Božiju, i tako će biti ukinuti sa zemlje.

Božija namjera da stvori i stavi ljude na zemlju bilo je da u njima stvori Božiji sveti i pravedni karakter. Bog hoće da narod koji hoće da odbace i pobjede Sotonski stav života i okrenu se k Božijoj upravi-koja je Božiji način života.

Ta uprava Božija samo postoji u Njegovoj Crkvi ovdje na zemlji. Sotona je ljut. On je mrzi! On lukavo pokušava da utisne u um pod upravom ljubavi jedno neprijateljstvo i pogrešnu predpostavku kao da je gruba i odorna uprava Sotone.

Ja ponavljam, Lucifer je bio stvoren od Boga “*pravedna* na njegovom putu, sve dok nepravda nije našla u njemu”. On je postigao narav pobune i zla sa pogrešnim razmatranjem. Adam je to postigao od Sotone. Efežani (Efescima 2:1) postigli su to od Sotone-kao što je cijelo čovječanstvo, izuzev Isusa Hrista. Ali sada, u Hristu, kroz Njegovu milost, mi možemo postići svetu prirodu (2. Petrova 1:4).

Božija velika namjera je da uspostavi Upravu Božiju na ovoj zemlji, u i kroz Carstvo Božije.

Mi možemo, kroz Hristovu milost, promjenuti “ljudsku narav” i usaditi je vječno u nas, zamjenuti je sa svetom prirodom!

Kraj